

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

D. Vsuardus monachus, martyrologij Sanctorum scriptor. cap. CII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

D. VSVARDVS MONACHVS:
Martyrologij Sanctorum Scriptor.

Qui scripsit,

*Singula gesta actus Sanctorum, quæque gesta sunt ab
eis. 3. Esd. 1. Cap. C II.*

SECUNDVS huius Rami fructus, qui supra præce-
dentis caput, monachi habitu librum apertum ma-
nibus tenentis conspicitur, est Donnus Vsvardus,
sive, ut alij legunt Isuardus, natione Gallus, profes-
sione monachus in cœnobio Fuldenſi, Ord. S. Be-
nedicti, Congreg. Luxouienſis, & S. Alcuini Ab-
batis auditor. Hic apparere in conspectu Domini vacuus nolens,
iussu Caroli Magni Imp. post Sanctos Hieronymum, & Bedam, et
scripturis veterum, gesta & passiones Martyrum, Confessorum, Vir-
ginumq; Sacrarum in unum uolumen comportauit, quod opus Mar-
tyrologium Vsvardi vocatum, & ab Ecclesia approbatum, usque in
hunc diem perseuerat, & in Rom. Eccl. aliquando, ac in alijs multis
Gallicanis præsertim, Germanicis, Hispanicis, & Anglicis, necnon
Monachorum, & Religiosorum domibus, legi consuevit post Pri-
mam: ut titulus eius libri in editione Molani indicat, qui sic legitur,
Vsvardi Martyrologium, quo Romana Ecclesia, ac permulta aliæ utuntur,
iussu Caroli Magni conscriptum. Confirmat, id & Maurolycus Abbas in
prologo sui Martyrologij sic inquit: *Vsvardus enim monachus &*
ligerentissimus, Caroli Magni Imperatoris piissimi hortatu, ut ipse in episto-
la fatetur, quæcunque in eo libello à D. Hieronymo, ac Beda, et Floro tra-
dita recepit, assatim suppleuit, ac in ordinem congruum digessit; &
& paulo post: Vsvus tamen Ecclesiæ Romanæ, ut ego conijcio, Vsvardi Bre-
uiarium, ut potè quotidianæ lectioni magis congruum resumpsit: & quoniam
ita consuetudo inoleuit, ut in Ecclesijs Cathedralibus, & monasticis colle-
gijs recepto iam statuto, ea lectio post Primam, in choro recitetur, ut scilicet
pridie notescat, quicquid post uesperas celebrandum sit, idcirco factum
est, ut diuersi homines, nunc addentes, nunc immutantes, dum peculiari-
bus potius memorijs, quam Ecclesiæ Vniuersalis decoro attendunt, ordi-
nem omnem turbarint. Hæc ille. Videtur tamen Baronius in prole-
gomenis ad Martyrolog. Rom. c. 9. Molanum carpere, quasi nullum
aliud Martyrologium Rom. putarit, quam Vsvardi; asserereq; om-
nia alia Martyrologia non eorum esse quorum nominibus sunt in-
scripta,

scripta, sed Romanæ Ecclesiæ, quæ ideo huic, vel illi attributa sunt, quod ab illis diuersis temporibus, sint aucta, & emendata. Hanc Baronij opinionem, sacrosancto diplomate S. D. N. Gregorij Papæ XIII. roboratam, & ab Ecclesia multis ante sæculis receptam, & comprobatam (in cuius gremio ut nati sumus, sic, & mori optamus, & volumus, ac omnia nostra quam humillimè eius iudicio (submittimus) non improbamus, cum veritati subnixæ sit: arbitramur tamen cum Maurolyco, quod postquam Romani Martyrologij diuersa esse ceperunt exemplaria (ex diuersis sanctorum Martyrum, & Confessorum additionibus, qui ita sunt additi, ut quot essent Ecclesiæ, totidè ferè haberetur Romani Martyrologij exemplaria) & piorum nonnullorum studio præsertim Caroli Magni Imp. huiusmodi exemplaria ad pristinam reuocarentur lectionem, solius Vsuarii Monachi exemplar, sic correctum, sit ab Ecclesia Rom. reassumptum, & approbatum, tanquam cæteris omnib. perfectius, & exemplari Rom. magis consonum: sicq; factum sit, ut Martyrologij Rom. nomine deleti, Vsuarii Monachi, qui illud correxerat, & emendarat, illius loco, additum fuerit; quo exemplari Ecclesiæ supra descriptæ usæ sunt usque ad hæc nostra tempora, quibus præceptum est, ut omnibus quibuscunque alijs Martyrologiis relictis, solum Romanum in Ecclesiis, & Capitulis, tam secularibus, quàm regularibus publicè legatur. Excusus est autem huiusmodi Vsuarii Martyrol. sæpius, ut Lubecæ an. 1475. Coloniae 1521. in 8. item in Gallia, & alibi frequentius. Nouissime autem cū additionibus doctissimi uiri Ioannis Molani Doctoris Lonanienensis, Louanii 1568. & 1573. in 8. & secundo Antuerpiæ, 1583. in 8. Scripsisse fertur, & alia, sed de ijs nihil uidi. Floruit an. D. 800. & quod excurrit, ut ex eius epist. ad Carolū Magnum Imp. considerare est, non enim creatus est Carolus Imp. usq; ad an. 800. prædictū. *Tritt. de scrip. eccl. & de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 2. c. 29. Molanus de Martyrol. c. 4. & alibi. Maurolycus, ipse Vsuarius in epist. sua, & alij.* Notandum etiam quod Inter omnes qui Martyrologia scripserunt, Monachorum præcipuè diligentia admirabilis extitit, ut ijs exceptis uix aliorum nomina reperiatur, qui in hoc piissimo, & salutifero scribendi genere manus apposuerint; hos inter præcipui fuerunt, Beda Venerabilis, de quo mox egimus, an. Domini 720. Florus Monachus Monasterii S. Trudonis, an. circiter Domini 760. Vuandelbertus Diaconus. Monachus Prumiensis, an. Do. 850. metrice. Egidius de Dammis, Monachus Dunensis, Ord. Cisterciensis, Et alij, qui me fugerunt, qui pro Eccles. Dei infatigabiliter desudarunt.

DDd d 2 S. A N-